

KS. ZBIGNIEW KRZYSZOWSKI
Instytut Teologii Fundamentalnej KUL

**KSIĄDZ PROFESOR MARIAN RUSECKI
CZŁONKIEM CENTRALNEJ KOMISJI
DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW**

Spółeczność akademicka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II przyjęła z wielką radością informację o wyborze w dniu 22 stycznia 2007 r. księdza prof. dra hab. Mariana Ruseckiego do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów w 3-letniej kadencji 2007-2010. O tym zaszczytnym wyróżnieniu naszego Profesora

dowiedzieliśmy się od przewodniczącego Komisji Wyborczej tej szacownej instytucji – prof. dra hab. Janusza Tazbira.

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów jest spadkobierczynią Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki powołanej w 1951 roku, której status, zakres działania oraz nazwa ulegały co pewien czas zmianie (w 1958 r. otrzymała nową nazwę: Komisja Kwalifikacyjna i została podporządkowana Polskiej Akademii Nauk). Komisja w obecnym kształcie działa na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki¹. W jej skład wchodzi: Prezydium Komisji (które stanowi: przewodniczący, dwaj jego zastępcy, sekretarz, przewodniczący sekcji stałych) i stałe lub doraźne sekcje Komisji. Istnieje siedem sekcji stałych Komisji: Sekcja Nauk Humanistycznych i Społecznych, Sekcja Nauk Ekonomicznych, Sekcja Nauk Biologicznych, Rolniczych i Leśnych, Sekcja Nauk Medycznych, Sekcja Nauk Matematycznych, Fizycznych, Chemicznych i Nauk o Ziemi, Sekcja Nauk Technicznych i Sekcja Sztuki. Ks. Prof. Rusecki jest członkiem Sekcji Nauk Humanistycznych i Społecznych. W skład tej Sekcji wchodzi ok. 49 osób reprezentujących blisko 20 dyscyplin naukowych. Jest to organ powołany do decydowania w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu naukowego².

W okresie międzywojennym i tuż po wojnie magisterium było niższym stopniem naukowym, a doktorat – wyższym. Od 1920 do 1958 r. docentura nie była stopniem naukowym, lecz funkcją, a habilitacja oznaczała procedurę, która doprowadza do prawa wykładania w szkole wyższej. W 1958 r. doktorat stał się niższym stopniem naukowym, a wyższym habilitacja. Ustawą z roku 1951 wprowadzono też nową kategorię, która nigdy w nauce polskiej nie istniała – tytuł naukowy profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, docenta, adiunkta, starszego asystenta, asystenta. W 1958 r. kategorię „tytułu” zawężono już tylko do profesorów. Wcześniej mianował profesorów minister, a od 1958 r. Rada Państwa. W 1965 r. tytuł profesora nadawała Rada Państwa, a mianowanie ponownie przychodziło od ministrów (Sekretariat Naukowy w Akademii).

Najsilniejszym organem Polskiej Akademii Nauk jest Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, ponieważ jest to organ decyzyjny. Jeszcze do roku 2005 decydowała o przyznaniu jednostkom organizacyjnym uprawnień do nadawania stopni naukowych, o przyznaniu stopnia doktora habilitowanego i o przedstawieniu prezydentowi kandydata do tytułu profesora. Obecnie doktor habilitowany i profesor to samodzielni pracownicy naukowcy, bez których nie ma ani katedry, ani wydziału, ani uczelni, a których odpowiednia liczba daje uprawnienia do nadawania stopnia magistra i doktora. Rektor konkretnej uczelni na wniosek Rady Wydziału, poparty czterema recenzjami profesorów, z których tylko jeden może należeć do uczelni kandydata, składa wniosek do Centralnej Komisji o przedstawienie owego kandydata do tytułu.

Prof. M. Rusecki jest jednym z czterech luminarzy nauki polskiej, wywodzących się z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który znalazł się w ścisłym gronie

¹ Dziennik Ustaw nr 65 poz. 595.

² Por. M. J a r o s z y ń s k i. *Prawo pracowników naukowych*. Wrocław 1971 s. 117.

decyzyjnym w sprawie stopni i tytułów naukowych. Jego wybór dla społeczności naszej katolickiej Uczelni jest szczególnie ważny ze względu na reprezentowaną przez Niego dyscyplinę naukową. Teologia fundamentalna stanowi bowiem jakby podstawę całej nauki teologicznej i dobrze się stało, że to właśnie teolog fundamentalny będzie uczestniczył w rozstrzygnięciu istotnych kwestii personalnych dla rozwoju nauk humanistycznych w naszej ojczyźnie.